

Svar (21/12 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Bag spørgsmålet ligger to specifikke personsager, og en konkret besvarelse af spørgsmålet vil nødvendigvis indebære, at de pågældende vil kunne identificeres, hvilket ikke vil harmonere med de pågældendes krav på diskretion og privatliv.

Jeg kan derfor henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 654, der giver et generelt svar på spørgsmålet.

Jeg har samtidig sendt spørgeren et brev, hvori jeg over for ham giver de ønskede oplysninger om de to personsager.

Spm. nr. S 785

Til miljø- og energiministeren (8/12 2000) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Kan ministeren bekræfte forlydender i danske og internationale medier om, at ministeren spillede en central rolle i forbindelse med sammenbruddet i klimaforhandlinger i Haag?«

Svar (19/12 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg synes, det er ærgerligt, at 2 års forberedende forhandlinger ikke mandede ud i en aftale i Haag om udmøntningen af Kyoto-protokollen. Til det sidste var der intense bestræbelser på at opnå forlig blandt industrilandene om CO₂-optag og de såkaldte Kyoto-mekanismer.

Miljørådet lagde i sine konklusioner forud for den sjette partskonference (COP 6) afgørende vægt på opretholdelsen af Kyoto-protokollens miljømæssige integritet og troværdighed. Folketinget henviste i sin vedtagelse efter forespørgselsdebatten den 16. november 2000 til disse konklusioner.

De sidste tekster på COP 6 opfyldte ikke disse grundlæggende hensyn. Kyoto-protokollens 5,2% reduktion ville blive udhulet og endda i værste fald blive erstattet af øgede emissioner. Dette er baggrunden for, at jeg gik imod en aftale på det foreliggende grundlag – i øvrigt sammen med et overvældende flertal af EU-ministre.

Jeg er tilfreds med, at EU i de sidste hektiske timer stod fast og markerede sig som en samlet kraft med et klart signal om ikke at acceptere et resultat, som underminerede Kyoto-protokollens miljømæssige integritet og EU's troværdighed. For resultaterne levede ikke op til forventningerne.

Blandt industrilandene har der efter COP 6 været afholdt uformelle drøftelser på embedsmandsplan i Ottawa (Canada) mellem EU (repræsenteret ved Trojkaen samt UK, Tyskland og Belgien) og den såkaldte Paraplygruppe med USA i spidsen. På dette møde, hvor Danmark ikke deltog, er parterne desværre ikke kommet hinanden nærmere.

Som jeg har redegjort for i samrådet i Miljø- og Planlægningsudvalget den 13. december 2000, vil miljøministrene på det kommende rådsmøde den 18.-19. december 2000 drøfte, hvordan vi kommer videre.

Vi skal blandt andet vurdere, om det er muligt at indgå en aftale blandt industrilandene med deltagelse fra den siddende amerikanske administration, som opfylder kravene om sikring af Protokollens miljømæssige integritet og troværdighed.

Samtidig skal forhandlingerne om en aftale om Protokollen ses i sammenhæng med tilfredsstillende løsninger for udviklingslandene. En aftale forudsætter, at udviklingslandene må have medejerskab til det samlede resultat.

Som bekræftet i Nice af det Europæiske Råd, står EU fortsat for, at udviklingslandene fuldt ud involveres i de fremtidige forhandlinger samt en aftale, der kan sikre, at Protokollen ratificeres hurtigst muligt, så den kan træde i kraft inden 2002.

Jeg vil i den videre proces fortsat arbejde for, at EU fastholder rollen som brobygger til udviklingslandene og forkæmper for miljøet.

Spm. nr. S 786

Til miljø- og energiministeren (8/12 2000) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kriterier der ligger til grund for Wilhelmudvalgets sammensætning?«